

DHAMMAPADA

TIPITAKA TEOS
Tlk Linnart Mäll

I PAARID

1. Seadmuste eel käib meel, seadmuste juht on meel, meel on seadmused loonud. Kui kõneleja või tegija meel on määrdunud, siis veereb tema kannul kannatus nagu vanker härja jala kannul.
2. Seadmuste eel käib meel, seadmuste juht on meel, meel on seadmused loonud. Kui kõneleja või tegija meel on puhas, siis käib tema kõrval õnn nagu vari.
3. «Ta solvas mind, ta tegi minule liiga, ta on minust üle, ta riisus minu paljaks.» Kes nõnda mõtleb, selle vaen ei vaibu.
4. «Ta solvas mind, ta tegi minule liiga, ta on minust üle, ta riisus minu paljaks.» Kes nõnda ei mõtle, selle vaen vaibub.
5. Sest siin ei vaibu vaen kunagi vaenu läbi, vaid vaenu puudumise läbi. See on Igavene Seadmus.
6. Mõned ei saa aru, et meil tuleb siin surra. Kes sellest aru saavad, lõpetavad kohe oma tülid.
7. Kes võtab arvesse vaid meeldivat, ei valda oma võimeid, ei pea söömisel piiri ning on laisk ja tarmutu, selle purustab Mara nagu torm kõdunenud puu.
8. Kes võtab arvesse ka ebameeldivat, valdab oma võimeid, peab söömisel piiri ning on täis usku ja tarmukust, seda ei suuda Mara purustada, nagu torm ei saa jagu vägevast kaljumäest.
9. Kes ei ole puudustest vaba, kuigi kannab kollast rüüd, ning kelles ei ole taltumust ega tõde, see ei vääri kollast rüüd.
10. Kes on aga puudustest vaba ja käitub kõlblalt ning kelles on taltumus ja tõde, see väärleb kollast rüüd.
11. Kes peavad ebaolulist oluliseks ja olulist ebaoluliseks, need vääralt otsustajad ei jõua kunagi olulise juurde.
12. Kes aga peavad olulist oluliseks ja ebaolulist ebaoluliseks, need õigelt otsustajad jõuavad olulise juurde.
13. Nagu vihmavesi valgub katkise katusega majja, nõnda valguvad kired arendamata meelde.
14. Nagu vihmavesi ei valgu terve katusega majja, nõnda ei valgu kired arendatud meelde.
15. Siinilmas tunneb ta meelehärmi ja sealilmas tunneb ta meelehärmi. Kõikjal tunneb meelehärmi see, kes on teinud pattu. Ta tunneb meelehärmi, ta on ängis, sest näeb oma tegude roojasust.
16. Siinilmas tunneb ta rõõmu ja sealilmas tunneb ta rõõmu. Kõikjal tunneb rõõmu see, kes on toiminud pälvimuslikult. Ta on õnnelik, ta on üliõnnelik, sest näeb oma tegude puhtust.
17. Siinilmas piinleb ta ja sealilmas piinleb ta. Kõikjal piinleb see, kes on teinud pattu. Ta mõtleb: «Ma olen teinud pattu», ja piinleb. Kui ta läheb halba teed, on ta piin veel suurem.
18. Siinilmas on ta õnnelik ja sealilmas on ta õnnelik. Kõikjal on õnnelik see, kes on toiminud pälvimuslikult. Ta mõtleb: «Ma olen toiminud pälvimuslikult», ja on õnnelik. Kui ta läheb head teed, on ta õnn veel suurem.
19. Kui inimene viitab palju pühakirjale, ei käi aga selle järgi, siis on ta hoolimatu kui karjane, kes loendab võõraid loomi. Erakuelu ei ole tema pärisosa.
20. Kui inimene viitab vähe pühakirjale, elab aga Seadmuse kohaselt ja järgib Seadmust, on lahti saanud kirest, vihkamisest ja sõgedusest, on jõudnud tõelise mõistmise ja meeleselguseni ning ei takerdu ei selle ega teise ilma külge, siis on erakuelu tema pärisosa.